

Štev. 19

Leto 9

Izhaja dvakrat na mesec
Naročnina četrletno 12 dinarjev

Uredništvo in upravnništvo:

Ljubljana, Miklošičeva c. (palača Del. zbornice), kamor naj se tudi pošiljajo rokopisi.

NEODVISNO GLASILO ŽELEZNIČARJEV, UPOKOJENCEV IN TRANSPORTNEGA OSOBJA

NJ. VEL. KRALJ MRTEV

Nj. Vel. Kralj Aleksander je postal dne 9. oktobra ob 16.05 uri pri svojem prihodu v Marseille žrtev podlega atentata. Po prihodu z vojno ladjo »Dubrovnik« in prisrčnih pozdravih z zastopniki francoske vlade se je peljal vladar s francoskim zunanjim ministrom Barthou-jem v avtomobilu proti prefekturi. Spredaj pred Nj. Vel. kraljem je sedel general Georges kot zastopnik francoskega generalissima generala Weyganda. Ko so avtomobili prispeli na trg pred marseillsko borzo je skočil iz množice atentator, se zagnal na pločnik kraljevskega avtomobila in z bliskovito naglico oddal na Nj. Vel. 6 do 8 strelcev. Za njim je sicer takoj skočil policijski komisar na konju in ga udaril s sabljo, da je padel po tleh, vendar so strašne smrtonosne kroglice opravile svoje žalostno delo. Nj. Vel. kralja so zadele tri kroglice, in sicer

ena v trebušno votlino, druga pa v bližino srca. Ostale kroglice so zadele francoskega zunanjega ministra Barthouja v levo ramo in tudi težko ranile generala Georgesga.

Atentator je še na tleh ležeč streljal in pri tem ranil dva stražnika in neko žensko. Nato je hotel streljati na samega sebe, vendar pa je policija to preprečila, navalila pa je množica, ki je atentatorja na mestu linčala.

Ko je avtomobil z Nj. Vel. kraljem prispel na prefekturo, so zdravniki takoj nudili prvo pomoč težko ranjenemu vladarju, vendar je Nj. Vel. kralj ob 17.15 izdihnil.

Tudi smrtno ranjeni francoski zunanji minister Barthou je pol drugo uro pozneje umrl zaradi izkrevavitve.

Umor je naravno povzročil med navzočimi in pozneje po vsem civiliziranem svetu vznemirjenje. V Jugoslaviji so povsod nastale takoj po strašni vesti spontane žalne manifestacije proti umoru.

Jugoslovanska vlada je, ko jo je obvestil o umoru pariški poslanik Spalajković, izdala oklic jugoslovenskemu narodu, v katerem je sporočila, da je kralj padel 9. oktobra t. l. ob 4. popoldne v Marseillu kot žrtev atentata.

Obenem je sporočila, da pride po členu 36. ustave na kraljevski prestol prvorodni sin z imenom kralj Peter II.

Vlada in vojska ter vsi državni uradniki so položili takoj prisego novemu kralju. Narodna skupščina in senat pa sta bila sklicana na četrtek, dne 11. t. m. ter sta položila prisego v smislu členov 59 in 42 ustave.

Kraljeva oporoka in regentska oblast

Beograd, 10. oktobra. Sestavljeno v kraljevskem dvoru na Dedinju 9. oktobra 1934 ob 20. uri.

Na povabilo Njegovega kraljevskega Visočanstva kneza Pavla so prišli v dvor: predsednik ministrskega sveta g. Nikola T. Uzunović, upravnik dvora g. Manojlo Lazarević in poveljnik kraljeve garde armijski general g. P. R. Živković. Prisoten je bil tudi prvi adjutant Nj. Vel. kralja divizijski general g. Mil. J. Ječmenić.

Njegovo kraljevsko Visočanstvo knez Pavle je sporočil prisotnim, da je od zunanjega ministra g. Bogoljuba Jevtića in maršala dvora g. Dimitrijevića prejel iz Marseilla brzojavno poročilo o atentatu na Nj. Vel. kralja Aleksandra I. in da je Nj. Vel. kralj podlegel.

Po tem sporočilu je Nj. kraljevsko Visočanstvo knez Pavle izročil predsedniku ministrskega sveta g. N. Uzunoviću v prisotnosti gori navedenih kuverto z napisom:

»To je lastnoročna listina, ki sem jo napisal na osnovi čl. 42 ustave kraljevine Jugoslavije od 3. septembra 1931. leta. Aleksander.

Gosp. ministrskemu predsedniku!

Ta kuverta je zaprta in zapečaten z dvema pečatoma iz rdečega voska, na katerih je vtisnjen grb kraljevega doma.

Predsednik ministrskega sveta g. N. T. Uzunović je v prisotnosti Nj. kraljevega Visočanstva kneza Pavla in gori navedenih odprl to kuvertu in

v njej našel na modri poli konceptnega papirja akt, podpisan lastnoročno po Nj. Vel. kralju, in ki se glasi:

Sestavljeno 5. januarja 1934 na Bledu

Po svobodni volji in v svojem najboljšem prepričanju, da s tem najbolje služim interesom moje mile domovine kraljevine Jugoslavije, svojega dragega naroda, kakor tudi mojega kraljevskega doma, odrejam na osnovi čl. 42 ustave kraljevine Jugoslavije, da vršijo v primeru, da prestolonaslednik iz razlogov, naštetih v čl. 41 ustave, ne more vršiti kraljevske oblasti, namestniško oblast:

1. Nj. kralj, Visočanstvo Pavle Karadjordjević.

2. Radenko Stanković, senator in prosvetni minister.

3. Dr. Ivo Perović, ban savske banovine.

Kot namestnika kneza Pavla določam armijskega generala Vojislava Tomića, komandanta mesta Beograda, kot namestnika g. Radenka Stankovića Jovana Banjanina, senatorja in kot namestnika dr. Perovića dr. Zeca, senatorja.

Ta akt sem napisal in podpisal lastnoročno v dveh originalnih izvodih, od katerih bo enega čuvala Nj. Vel. kraljica, drugega pa predsednik ministrskega sveta.

Oba izvoda tega akta sta vložena v ovoj in zapečaten z mojim pečatom.

— Aleksander Karadjordjević, kralj Jugoslavije.

Temu protokolu se priloži pravkar navedeni akt od 5. januarja 1934. leta z Bleda.

Prečitati smo in overovali: Pavle s. r.; predsednik ministrskega sveta Nikola T. Uzunović; upravnik mesta Beograda Man. Lazarević; poveljnik kraljeve garde Pet. R. Živković; I. adj. Nj. Vel. kralja divizijski general N. J. Ječmenić.

Iz kabineta predsednika ministrskega sveta štev. 220 od 9. oktobra 1934. leta.

Kralj Aleksander je bil rojen na Cetinju 17. decembra 1888. Zaradi bolezni očeta kralja Petra I. je postal 12. junija 1914 regent in vršilec kraljevske oblasti. Formalno je pa postal kralj Jugoslavije 16. avgusta 1921.

Njegov najvažnejši čin z ozirom na notranjo politiko je manifest z dne 6. januarja 1929, ki so ga izzvale gnile razmere v političnih strankah. Novi kralj Peter II. pa je bil rojen 6. septembra 1923.

Kralj Aleksander je bil nedvomno zgodovinsko markantna osebnost. Imel je svoje nazore, svoje prepričanje. Ena največjih njegovih zaslug za mednarodno politiko je bila politika miru, ki jo je zasledoval z zbliževanjem držav na Balkanu in prav njegova pot v Francijo je imela namen podpreti to politiko.

Razumljivo je, da je atentat vznemiril ves svet, razumljivo, da je tragika zgodovine, če pade kralj in obenem francoski zunanji minister Barthou, ki je kljub svojim sedemdeset letom s tako vnemo in žilavostjo iskal sporazuma, da se ohrani mir.

Žalovanje za kraljem traja šest mesecev.

Truplo pokojnika so v sredo popoldne vkrcali na križarko »Dubrovnik«, in so ga prepeljali domov, kjer bo slovesno položeno k zadnjemu počitku v Oplencu.

Žalna seja Narodne skupščine in senata

V četrtek, dne 11. t. m. se je vršila skupna seja senata in Narodne skupščine. Poslanci in senatorji so prvi prisegli, nato pa so bili zapriseženi kraljevi namestniki. Sprejet je bil nato še predlog, da se pokojnemu kralju Aleksandru dostavi naziv »Višeski kralj Aleksander I. Zedinitelj«, nakar je bilo zasedanje skupščine in senata zaključeno.

Ostavka in imenovanje vlade

Po zaprisegi kraljevih namestnikov in Narodnega poslanstva je predsednik vlade g. Uzunović podal ostavko celokupnega kabineta. Kraljevo namestništvo je sklenilo, da ostane dosedanja vlada na svojem mestu.

Nov pravilnik o voznih ugodnostih

Leta in leta so smatrali železničarji — aktivni in upokojeni, nastavljeni in delavci — vozne ugodnosti za del premikov, za nekaj stalnega, kar se ne more poslabšati in niti na misel jim ni prišlo, da bi mogel iziti nov pravilnik, ki bi jim skrajšal uživane pravice. Južnoželezničarji so se tudi po podržavljenju zanašali na rimski akord in na veliki plakat Vel. Jankovića, ki jim je svečano garantiral vse stare pravice.

Tekla so leta in z leti je padala zavednost železničarjev, onih železničarjev, ki so bili svoj čas vedno avantgarda delavstva v boju za delavske pravice. Kot gobe po dežju so se porajale razne kategorijske, stanovske in ne vemo še kake organizacije delavcev in nameščencev, katerim so kumovali razni načelniki. In čim več je bilo teh društev, tem bolj je padala zavednost in odločnost železničarja, postajal je vedno bolj apatičen in malodušen ter je jemal mirno na znanje redukcijo za redukcijo, katerih je bil v veliki meri kriv železničar, ki ni znal čuvati močne in enotne razredne organizacije.

Največji udarec je najprvo zadel pri voznih ugodnostih delavstvo, kateremu se je ukinilo legitimacije in neomejeno režijsko vožnjo.

Teška je bila borba, da so delavci zopet dobili legitimacije nazaj, a mesto njih je zadel udarec prav vse upokojenec — nastavljenec in delavec — katerim je eden kasnejših pravilnikov dovolil samo 12 vozovnic letno.

Objavljamo v naslednjem glavne določbe novega pravilnika:

1. Legitimacije.

Legitimacije so 4 vrste, in sicer: črne, rumene, rdeče in listne legitimacije.

Črne legitimacije dobe: aktivni uradniki ter uradniški pripravniki, zvaniki in služitelji in železniški zdravniki **takoj**, dnevničarji po enem letu službe, delavci pa še le po treh letih neprekinjene službe na železnici.

Rumene legitimacije dobe: upokojeni uradniki, zvaniki in služitelji, če so bili v službi najmanj 5 let; upokojeni delavci, ki so bili v službi najmanj 10 let, katere se računajo za penzijo; nadalje rodbinski člani upokojenec ter vdove in otroci umrlih uslužbencev, če prejemajo pokojnino in če so imeli njih možje odnosno starši že pravico na legitimacije.

Rdeče legitimacije dobe: Rodbinski člani vseh onih, katerim pripadajo črne legitimacije (torej aktivnih nastavljenec in delavcev ter železniških zdravnikov in dnevničarjev).

Listne legitimacije pa dobe vsi oni, ki nimajo še pravice do režijske vožnje.

Legitimacije se izdajajo za dobo 10 let. Legitimacije za rodbinske člane se podaljšajo odnosno izstavijo le na zahtevo družinskega glavarja.

2. Režijska vožnja.

Režijska vožnja znaša približno 20% od redne tarife, pri kratkih relacijah pa je še dražja. Objavljamo cene režijske vožnje za razdaljo do 300 km:

Kilometri	Osební vlak		Brzovlak	
	I	II	I	II
	razred dinara			
1—10	2.—	1.50	1.—	
11—15	3.—	2.25	1.50	
16—20	4.—	3.—	2.—	
21—25	5.—	3.75	2.50	
26—30	6.—	4.50	3.—	
31—35	6.—	4.50	3.—	
36—40	7.—	5.25	3.50	
41—45	8.—	6.—	4.—	
46—50	9.—	6.75	4.50	
51—60	11.—	8.25	5.50	
61—70	12.—	9.—	6.—	
71—80	14.—	10.50	7.—	
81—90	16.—	12.—	8.—	
91—100	17.—	12.75	8.50	

101—110	19.—	14.25	9.50	30.—	22.50	15.—
111—120	21.—	15.75	10.50	32.—	24.—	16.—
121—130	22.—	16.50	11.—	35.—	26.25	17.50
131—140	24.—	18.—	12.—	37.—	27.75	18.50
141—150	26.—	19.50	13.—	40.—	30.—	20.—

151—160	27.—	20.25	13.50	42.—	31.50	21.—
161—170	29.—	21.75	14.50	44.—	33.—	22.—
171—180	31.—	23.25	15.50	47.—	35.25	23.50
181—190	32.—	24.—	16.—	49.—	36.75	24.50
191—200	34.—	25.50	17.—	51.—	38.25	25.50

201—210	36.—	27.—	18.—	53.—	39.75	26.50
211—220	37.—	27.75	18.50	55.—	41.25	27.50
221—230	39.—	29.25	19.50	58.—	43.50	29.—
231—240	41.—	30.75	20.50	59.—	44.25	29.50
241—250	42.—	31.50	21.—	61.—	45.75	30.50

251—260	44.—	33.—	22.—	64.—	48.—	32.—
261—270	46.—	34.50	23.—	65.—	48.75	32.50
271—280	48.—	36.—	24.—	68.—	51.—	34.—
281—290	49.—	36.75	24.50	69.—	51.75	34.50
291—300	51.—	38.25	25.50	71.—	53.25	35.50

Vsi oni, ki imajo črne in rdeče legitimacije, imajo pravico do neomejene režijske vožnje, oni pa, ki imajo rumene legitimacije (upokojeni in njih rodbinski člani) pa imajo pravico le do 12 režijskih voženj letno ter imajo vsled tega v legitimacijah vložke.

3. Brezplačne vozovnice.

Pravico na 3 brezplačne vozovnice za privatno potovanje letno imajo: a) aktivni uradniki, uradniški pripravniki, zvaniki in služitelji ter njih rodbinski člani neoziraje se na službena leta,

b) kontraktualni uradniki, dnevničarji in delavci, ako imajo več ko dve leti službe ter njih rodbinski člani,

c) železniški zdravniki in njih rodbinski člani,

d) upokojeni uradniki, zvaniki in služitelji, če so prebili v službi najmanj 5 let, nadalje upokojeni dnevničarji in delavci, če imajo najmanj 10 penzijskih let ter njih rodbinski člani.

Pravico do dveh brezplačnih vozovnic imajo: kontraktualni uradniki, dnevničarji in delavci, ki imajo nad eno leto službe.

Pravico do ene brezplačne vozovnice pa imajo kontraktualni uradniki, dnevničarji in delavci, ki imajo nad 6 mesecev službe.

Brezplačno karto za brzovlak dobi uradnik, uradniški pripravnik, kontraktualni uradnik, železniški zdravnik, nadalje upokojeni uradnik ter rodbinski člani že za razdaljo nad 100 km.

Poleg tega dobi karto za brzovlak tudi v slučaju smrti, bolezni ali potovanja v inozemstvo ter zaradi ugodnejše zveze pri prestopu iz proge na progo.

Vsi ostali (aktivni in upokojeni poduradniki, služitelji, dnevničarji in delavci ter njih rodbinski člani) pa dobe karto za brzovlak samo za razdaljo nad 400 km. Izjemo od tega odobrava generalni direktor.

4. Pravica na razred.

Uradniki od 4. grupe navzgor imajo I. razred.

Uradniki od 8. do 5. položajne grupe (neoziraje se na šolsko izobrazbo), nadalje uradniki 9. položajne skupine, ki so na položajih, za katere se zahteva srednješolska izobrazba ter uradniški pripravniki s fakultetsko izobrazbo, imajo pravico na drugi razred, vsi ostali uslužbenci pa na tretji razred.

Upokojeni obdrže oni razred, ki so ga imeli kot aktivni uslužbenci, odnosno, ki bi ga imeli, če bi bili na dan 1. oktobra 1934 še v aktivni službi.

Rodbinskim članom pripada isti razred, kakor uslužbencu.

5. Temporerne karte in karte za vožnjo v službo.

Aktivni uslužbenci, ki z odobrenjem uprave stanujejo izven službenega mesta do največ 30 km daleč, dobe za to progo letno brezplačno karto za vožnjo v službo, ako predlože potrdilo občine, da stalno stanujejo v dotičnem kraju.

Delavci pa dobe za vožnjo v službo in nazaj, ako stanujejo izven službenega mesta, uputnice za brezplačno vožnjo (veljavne en teden), in sicer, ako so v službi nad tri mesece do največ 30 km, če pa so člani penzijskega fonda pa dobe do 50 km.

Za vožnjo v šolo dobe aktivni uslužbenci, ki imajo pravico na ukoričeno legitimacijo, za otroke, ki hodijo v šolo izven službenega mesta, dijaško brezplačno karto za tretji razred osebnega vlaka. Za brzovlak se izdajajo dijaške karte le v slučaju, da ni drugače primerne zveze.

6. Brezplačna vožnja v slučaju bolezni.

Bolan uslužbenec odnosno njegov rodbinski član se pelje k zdravniku in od zdravnika, na pregled v centralno ambulanto odnosno v in iz bolnice na podlagi nakaznice za vožnjo, ki je natisnjena na drugi strani zdravniške izkaznice.

Vožnjo nazaj domov se mora nastopiti isti dan, odnosno najkasneje drugi dan po zdravniškem pregledu ali odpustu iz bolnice.

7. Kdo se smatra za rodbinskega člana?

Za rodbinskega člana, ki ima pravico do voznih ugodnosti, se smatrajo: žena, nadalje otroci, pastorki in pozakonjeni otroci do dovršenega 18. leta starosti. Preko 18. leta starosti dobe možki otroci vozne ugodnosti, če nadaljujejo šolanje ali služijo kadrovi rok in sicer najdalje do 25. leta, ženske pa do poroke. Otroci uživajo po 18. letu vozne ugodnosti samo, ako nimajo dohodkov preko Din 200.— mesečno.

Otroci, ki so telesno ali duševno trajno nesposobni za pridobivanje, imajo vožno ugodnost, dokler nesposobnost traja. Potrdilo o nesposobnosti mora izstaviti pristojni železniški zdravnik in potrditi sanitetni šef direkcije.

Rodbinski člani imajo pravico na vozne ugodnosti samo, ako žive z uslužbencem v skupnem gospodinjstvu.

8. Prevoz pohištva.

Pravico na brezplačen prevoz pohištva imajo:

a) Aktivni uradniki, pripravniki, zvaniki in služitelji pri sprejemu v službo v roku šest mesecev.

b) V slučaju premestitve po službeni potrebi ali na prošnjo enako v roku šest mesecev imajo prost prevoz pohištva uradniki, pripravniki, zvaniki in služitelji, dnevničarji, ki vrše službo nastavljenecv,

kontraktualni uradniki in stalni delavci. Stalni delavci dobe prost prevoz samo v slučaju premestitve po službeni potrebi.

c) V slučaju upokojitve imajo nastavljeni in delavci pravico do prostega prevoza pohištva v roku enega leta od dneva razrešitve, ako so prebili v službi najmanj 10 let.

d) Aktivni uradniki, pripravniki, zvaniki in služitelji v slučaju poroke en mesec pred, odnosno en mesec po poroki.

e) Rodbine umrlih aktivnih uradnikov, pripravnikov, zvanikov in služiteljev po smrti uslužbenca v roku enega leta.

f) Rodbine umrlih stalnih delavcev v roku 6 mesecev po smrti delavca.

Oženjeni aktivni uradniki, pripravniki, zvaniki in služitelji dobe prevoz do največ 10.000 kg in dva voza, neozmenjeni do največ 5.000 kg in en voz.

Oženjeni stalni delavci, dnevničarji in kontraktualni uradniki dobe prevoz do največ 5.000 kg in en voz, samci pa do največ 3.000 kg brez voza.

9. Prevoz drv.

Pravilnik predvideva prevoz drv, in sicer:

za ožene uradnike do 10.000 kg, ožene pripravnike, zvanike in služitelje do 5.000 kg,

za prevoz drv se plača 20% redne tarife.

10. Prevoz gradbenega materiala.

Na prošnjo zamore minister saobračala odobriti aktivnim uslužbencem za zgradbo lastne stanovanjske hiše, znižan prevoz materiala, in sicer se plača 20% redne tarife.

Prošnji za prevoz materiala se mora priložiti proračun, overovljen načrt gradbe, izjavo prosilca, da bo stanoval v dotični hiši in da jo ne bo prodal brez odobrenja

Direkcije, v nasprotnem slučaju, da plača razliko 80% do redne tarife.

11. Prevoz živil.

Uslužbenci, ki so zaposleni v takih krajih, kjer se zelo težko dobi živila, imajo pravico na brezplačen prevoz živil in posode do največ 10 kg dnevno. Ta mesta odredi Generalna direkcija. Poleg tega imajo oženjeni uslužbenci iz teh krajev pravico do prevoza živil po ceni 10% od redne tarife iz bližnjih tržnih krajev do največ 50 kg mesečno in za posodo do največ 10 kg mesečno. Končno imajo pravico še do brezplačnega prevoza treh litrov mleka dnevno do največ 50 km daleč.

Vsi ostali oženjeni uslužbenci (ki stanujejo v drugih krajih), pa imajo pravico na prevoz živil po znižani ceni 10% redne tarife največ 25 kg mesečno in 5 kg posode ter na brezplačen prevoz do treh litrov mleka do največ 50 km daleč.

Poleg tega dobe ti uslužbenci v mesecih september, oktober, november in december nakaznice za prevoz do 450 kg živil in do 50 kg posode po znižani ceni 10% redne tarife. Teh nakaznic dobe največ 5 za skupno težo 450 kg.

12. Takse za brezplačne karte in legitimacije.

Za ukoričeno legitimacijo se plača Din 10.—,

za listino legitimacijo Din 2.—,

za brezplačno karto I. razr. Din 6.—,

za brezplačno karto II. razr. Din 4.—,

za brezplačno karto III. razr. Din 2.—,

Za temporerne karte in za dijaške karte:

za I. razr. Din 30.—,

za II. razr. Din 20.—,

za III. razr. Din 10.—,

Za uputnice za delavce se plača Din 2.—,

Za legitimacije se plača taksa v gotovini, za temporerke in uputnice pa s posebnim taksno znakom.

Volitve v mestnih občinah

Novi zakon o mestnih občinah je uveljavljen. Volitev se bodo vršile za dobo štirih let. K prvim volitvam po novem zakonu veli s. dr. Ž. Topalović v »Radničkih Novinah« z dne 28. septembra t. l.:

Gibanje ima potrebo, da je čimbolj živahno in čimbolj aktivno.

Gibanje kot celota ima potrebo po življenju, po boju z udeležbo volitvah.

Na to naj sodrugi vedno mislijo in kjer ne nasprotujejo temu nepremagljive težkoče, ali da bi udeležba pri volitvah imela notranje škode in delala neprilike organizacijam,

se je volitev treba udeležiti.

To nas bo poživilo moralno in duhovno okrepilo, to nas povede bolj v bližino s širokimi množicami, to bo za našo bodočnost velikega pomena, neglede na skromnost praktičnih rezultatov, ki je doseženo danes.

In drugo važno vprašanje je: v kakšni obliki naj se udeležimo volitev, samostojno ali pa v zvezi s kako kombinacijo z meščanskimi strankami. Poleg list dveh odobrenih strank bomo imeli druge izvenstrankarske liste. Zakon ne dopušča kandidiranje samo političnim strankam. Sto ali dvesto volilnih upravičencev zadostuje, da s svojimi podpisi postavijo svojo listo.

V razmerah, v katerih smo danes, v popolni politični in idejni zmedenosti, nepoznanju svoje ideologije, po-

manjkanju vsakršne garancije za njihovo bodočo politiko, se nam vsiljuje samo eno ravnanje. Tam, kjer so predpogoji za večjo udeležbo pri volitvah, je

treba postaviti samostojno delavsko ali socialno-demokratsko listo.

Nam ni treba, da dajemo svoje kandidate na meščanske liste niti da se angažiramo za te liste kot gibanje in celina. Uglednim ljudem v našem gibanju ni treba storiti tega niti kot pojedinec. Samostojna udeležba pri volitvah naj bo kot osnovna direktiva.

Toda s tem ni rečeno, da bi mi na svoje liste ne smeli sprejeti kandidatov, ki so prijateljsko razpoloženi naši celoti, čeprav niso z nami v organizacijski zvezi. Naše liste tudi ne bodo liste, ki jih postavljajo organizacije, marveč

liste idejno vezanih ljudi.

Kdor priznava osnovne razredne zahteve delavcev, kdor se zavzema za popolno svobodo akcije organiziranega delavskega gibanja, kdor je odločen nasprotnik fašizma, kdor sprejme komunalni program, po katerem se bo vršila naša volilna borba, tega mi kot prijatelja smemo sprejeti na svojo listo.

Odločili smo se za samostojno udeležitev pri volitvah, za postavljanje samostojnih kandidatskih list, nismo se pa še odločili, kako bomo glasovali tam, kjer ne bomo imeli svojih list. Za to je pa potrebno najprej, da poznamo situacijo, ki nastane, ko bodo kandidatske liste postavljene.

Za pridružitvev okoliških občin Ljubljani

Zaupniški zbor strokovnih organizacij v Ljubljani in okolici se je sestel na konferenci, kjer je razpravljalo o inkorporaciji predmestnih občin v Ljubljano.

Vsi zaupniki so bili za to inkorporacijo, in sprejeli resolucijo, ki se je odposlala na bansko upravo dravske banovine, mestni občini ljubljanski in na ministrstvo.

Resolucija se glasi:

»Podpisane delavske strokovne in kult. organizacije si štejemo v dolžnost, da glede vprašanja inkorporacije predmestnih občin v mestno občino ljubljansko izjavimo svojo odločno željo, naj se inkorporirajo v mestno občino vse predmestne občine in deli občin, ki po naravni legi in po gospodarskih in socialnih razmerah gravitirajo k Ljubljani.

Predmestne občine so že sedaj gradbeno tesno strnjene z Ljubljano in imajo z Ljubljano skupne občinske naprave (vodovod, elektrika, kanalizacija itd.) Pretežni del prebivalstva v Ljubljani in v predmest-

nihi občinah ima iste gospodarske, socialne in kulturne interese. Potrebno je, da ta že sedaj obstoječa dejanska skupnost dobi tudi pravno obliko.

Upoštevali smo tudi ugovore in pomisleke, ki se uveljavljajo proti inkorporaciji. Ti pomisleki imajo samo deloma nekaj pomena za prvo prehodno dobo. Po veliki večini pa izvirajo bodisi iz čisto sebičnih, bodisi iz prav osebnih razlogov, v ostalem pa jih je pripisovati prirojeni kratkovidnosti nazadnjaški miselnosti, ki se sama po sebi upira vsaki izpremembi in vsakemu napredku.

Upravičeno zahtevamo, da se izvrši inkorporacija ljubljanskih predmestnih občin in s tem položi temelj za gospodarsko, socialno in kulturno naprednejšo Ljubljano.

Zavedamo se, da s tem izražamo soglasno voljo ne samo svojih članov, ampak tudi pretežne večine delovnega prebivalstva v Ljubljani in okolici.

BOGOSLAV K. JOŠT

Neumoljiva smrt istrigla je iz naše proleterske sredine opet jednog od najvrijednijih: drug Bogoslav K. Jošt, tajnik Saveza Grafičkih Radnika Jugoslavije, predsjednik Radničke komore, potpredsjednik Okružnog ureda u Zagrebu i t. d. umro je iznenadno 1. o. m. Umro je u 53. godini života, baš u vrijeme, kad je fizički i duševno mogao najviše da nam da. Umro je u vrijeme, kada je njegova djelatnost počimala biti najpozitivnija, jer je bazirala na silnome znanju i iskustvu, stečenom tridesetgodišnjim radom u radničkim organizacijama i ustanovama, naslonjenom na čelik i nadasve pošten karakter. Ostavio nas je u času, kad nam je bio najpotrebniji.

Pogreb druga Jošta obavljen je uz

ogromno učešće zagrebačkog radništva i predstavnika radničkih organizacija iz cijele zemlje i inostranstva. Pogreb obavljen je bez svećeničke asistencije, na njegovom čelu nošeno je oko 60 crvenih vijenaca. Pred mrtvačicom i nad otvorenim grobom sa pokojnikom se oprostiše govornici u ime internacionale, klasnih organizacija i radničkih ustanova, pjevala su žalobnice pjevačka društva »Sloga« i »Jednakost«. Oproštaj bio je za sve bolan i dirljiv.

Smrt druga Jošta nije samo gubitak za njegovu organizaciju grafičara, nego i za sav ostali proletarijat naše zemlje. I mi željezničari pridružujemo se bolu nad tim gubitkom. **Neka je slava borcu-pokojniku!**

Nešto o našoj konzumnoj zadruzi

Još u siječnju prošle godine pisao je naš »Zadružni Vijesnik« kako treba biti svijestan i savjestan zadrugar i kako treba u zadruzi kupovati robu i onda, ako je po koji dinar ili paru skuplja. Još tada a ni sada nismo si na jasnem: da li takva svijest i savjest zadrugara postoji u Engleskoj, Francuskoj, Njemačkoj i t. d., ali da u Jugoslaviji takve svijesti nema in da je nikada ne će biti, u to smo sigurni.

Radnik, da bi racionalnije ekonomisao, nabavio si je još u rano proljeće svinjčce sa namjerom, da ga pothrani i u zimi sakolje. Biti će to ipak jeftinije od stalnog kupovanja začina. Kroz ljetu zaista nije teško hraniti svinjčce: žena i djeca imaju vremena pa nabere zelenila. Nu sad pod jesen treba mu dati i nešto kukuruza. Svijest i savjest vodi ga najprije u konzum, a kad tamo: u konzumu kg kukuruza Din 1.50, kod privatnoga trgovca Din 1.30. Razumije se, otišao je po kukuruz privatnom trgovcu, ali mi je odmah sutradan očitao lekciju. »Vidiš«, veli mi taj radnik, »ako ne kupim u zadruzi ja odmah dobijem sav iznos ristorna, koji se opisuje u korist onih, koji kupuju u zadruzi stalno i kroz cijelu godinu.« Htio sam tu primjedbku parirati sumnjom, da je kukuruz iz grajzlerije lošije kvalitete, ali me moj kritičar bez teškoće uvjerio o suprotnom. Bio sam obezoružan. Svi argumenti o svijesti i savjesti zadrugara rasplinuli se u ništa na razlici od dvadeset para.

Drugi primjer: Bučno ulje, koje se prilično konzumira, dobije se u Mariboru za Din 14.— litra, u privatnoj trgovini u Zagrebu za Din 18.—, samo u našoj zadruzi ono stoji Din 20.—.

I u ovom slučaju, ako član ode u privatnu trgovinu, imade pozitivni dobitak, svakako pozitivniji od problematičnog ristorna. I u ovom slučaju svijest i savjest mora smalaksati pred faktom: kad raspolazeš sa malo para, kupuj tamo gdje je jeftinije.

Kad smo pošli u izbore nadali smo se, da ćemo povjerenjem zadrugara steći u zadruzi dovoljan uticaj, pa da guljenje članova na ovaj način spriječimo. Na žalost zadrugari su više povjerovali raznim agentima i protagonistima nacionalnih, iz čijih redova je formirana zadrugina uprava, koja je nastavila tamo, gdje se ranije prestalo. Snaga naših pojedinaca u upravi je nedovoljna da zaštiti interese zadrugara kako treba. Oni čine što mogu i za naopaku politiku zadrugnog vodstva ne snose nikakvu odgovornost.

Većina zadrugnog vodstva mora jednom da uvidi, da su željezničari kao zadrugari i kupci robe potpuno slobodni, pa da ih ni »svijest i savjest« ne mogu pokrenuti, da svoje potrebe podmiruju u skupljim dućanima. Ako bi oni to i htjeli ne mogu, jer su im zarade prenovoljne. Ta većina mora da uvidi, da si željezničari kao zadrugari ne moraju dati komandirati i da ih se uz zadrugu može vezati samo ako im to može biti u interesu. Otuda i potreba, ako Vam je do prosperiteta zadruga uistinu stalo, da se i politika vaša prilagodi tom interesu i da željezničare opskrbljujete u svakom pogledu boljom i jeftinijom robom od privatnika. To je interes zadrugara, radi njega su stvorili zadrugu i samo radi njega mogu zadrugu i podržavati.

Zadrugar.

Izbori za radnički penzioni fond

Na dan 24. septembra o. g. izvršeni su izbori za taj fond. Od 1150 punopravnih članova u zagrebačkoj radionici glasalo ih je samo oko 200. Ostali ili nisu glasali ili su glasali nepravilno. U uvjerenju, da moraju glasati, radnici su predavali bilo prazne bilo običnim papirom ispunjene kuverte, samo da se ne izvrgnu šikanama. Izborna komisija htjela je praznim kuvertama predusresti na taj način, što je kuvertu ogledavala. Ovakav postupak je nepravilan, jer on krnji tajnost izbora. Stvar je glasača da li će i za koga će glasati, a izborna komisija je dužna kuvertu primiti kakvu glasač podnese. Njeno je pravo, da nepravilne glasove poništi.

U ložionici i u vanjskim jedinicama

Šibenik

Šta je sa liječnikom-zubarom?

Konačno je bio raspisan natječaj za mjesto liječnika-zubara u Šibeniku, ali dalje od toga nije se došlo. Već tri mjeseca čekamo, da se natjecatelj pozove u dužnost, ali se nitko ne miče. Ma da je to u interesu ne samo članova nego i samog Bolesničkog fonda, da se polovica zubne ambulante preseli iz Splita u Šibenik, ipak se to ne čini već se pušta, da stvari idu na štetu obje strane. Odilaženjem na zubnu njegu u Split uzrokuje se nepotreban trošak fondu i članovima, a za članove je to još

naročito teško, jer neimaju vremena na raspoloženju. Mnogi radije i neide zubnom lekaru, radije trpi boli i muči muku sa manjkavim zubima. Kod toga trpi štetu i Bolesnički fond, jer uslijed nedovoljno prežvakane hrane članovi poboljavaju i često se moraju javljati liječniku i na hranarinu. Oni to moraju da čine pored toga, što se stalno sukobljuju sa okružnicama o zabrani bolovanja, propisivanju dobrih lijekova i t. d.

Željezničari Šibenika i sa pruge očekuju, da će pitanje liječnika-zubara u Šibeniku biti u najskorije vrijeme rešeno.

Sa industrijskih pruga

Velika skupština rudarskih i željezničkih radnika državnog rudnika Ljubljana

Velika bijeda i nevolja, koja nad radnicima ovoga državnog preduzeća caruje već pune tri godine, prisilila je rudarske i željezničke radnike, da sazovu skupštinu, na kojoj će raspravljati o svom teškom položaju i bijedi. Skupština je održana u radničkom domu, čija je velika sala bila dupkom puna drugova.

4. oktobra o. g. u 16. sati drug Tubić Dušan, predsjednik M. M. odbora Ursa otvorio je skupštinu, pozdravio prisutne i predao riječ drugu Župančiču, oblasnom sekretaru iz Drvara, koji je na skupštinu pozvan.

Župančič odmah u početku svog govora u prvom redu se osvrće na to, da su svima prisutnim poznati naporu svih organizacija i socijalnih ustanova, kad je rudnik obustavio rad u godini 1931. Svima su poznati naporu i briga za zbrinjavanje besposlenih drugova, a poznati su i naporu, koje su organizacije vodile na svima nadležnim mestima, u svrhu da se u rudniku odpočne sa radom. Jest, drugovi svima su Vama ove brige sindikalnih organizacija u životu uspomeni, a one će i dalje nastojati i voditi brigu o Vama, ali je potrebno da svi budete organizovani u svoje stručne organizacije.

Dalje je govorio o tome kako je svetska privredna kriza uticala na to, da je i ovaj rudnik prestao sa radom jer nema kuda da prodaje svoje sirovi-ne pošto fabrike, koje su oduzimale rudaču, stoje. Svjetsku privrednu krizu uslovlilo je kapitalističko društvo svojim neograničenim sistemom proizvodnje sa jadne, te unapredjenjem tehnike i međunarodnim natjecanjem konkurencije i prestiža na svjetskom tržištu. U vezi toga hiperprodukcijom svijui predmeta zatvarale se jedna po jedna fabrika, što je nove armade radnika bacilo na ulicu, da sami bespomoćni razmišljaju o sudbini svojoj i svojih porodica.

Dalje govori o tome kako su i sami radnici ovome zlu krivi, jer kao klasa stvarajući sva dobra ovoga svijeta, nisu dovoljno povezani u svoje klasne sindikalne organizacije, nisu povezani da zajednički brane svoje klasne interese za održanje golog života. Radnici su krivi tom zlu što prelaze preko svojih najdubljih osjećaja, prelaze preko svojih uvjerenja, i bacaju se u vrtlog raznim agentima kapitalističkog društva od kojeg nam zlo dolazi i koji nam svojom politikom za održanje ovoga sistema cepaju naše redove, samo zato da se njihovo gospodstvo i ugnjetavanje produži.

Da je kapitalističko društvo preko svojih eksponenata krivo svemu zlu na cijelome svijetu dokazuje i statistika, koju su prije nekoliko dana donele i građanske novine. One donose koliko je stotina hiljada ljudi umrlo od gladi, dok se je milijunska količina pšenice, pirinča, kafe, pamuka i t. d. uništavalo samo zato da bi se cijene održale. Ludilo kapitalističkog društva i u tom dokazuje pravu sramotu, koja mora da otvori oči svakome radniku i građaninu da je krajnje vreme otresti se sitnoburžoaske ideologije i jačanju svoje klasne organizacije na celom svetu, kojoj je danas više nego ikada potrebna snaga. da izvede čovječanstvo gladno,

bijedno i poniženo do prava na čovječanski život.

Svi prisutni burno su pozdravili govor i izlaganja druga Župančiča sa klicanjem sindikalnim organizacijama.

Posle druga Župančiča govorili su drugovi: Ljubenčič, Knez, Pavičič i Skoko.

Svi drugovi iznosili su u kako se teškom stanju nalaze radnici ovoga rudnika već pune tri godine. Napominju da su oni i njihove porodice kroz to vreme potpuno obosili i ogolili, a k tome, da se bijeda povećala, ove godine je usled nevremena poplava uništila gotovo sve usjeve radnicima, koji posjeduju nešto zemlje. Kroz to sve dovedeni su u očajan položaj, tako da sa strahom očekuju zimu u brizi kako će prehraniti sebe i brojnu porodicu, jer su im glavni prihodi, naime nadnice, smanjene na 10 radnih dana u mjesecu. Neki drugovi kritikuju upravu rudnika, da se i ovo mali broj nadnica raspodjeljuje po protekcijama tako da neki, koji su bolje stojeći, izraduju puni broj nadnica, dok ostali budu prikraćeni.

Skupština burno pozdravlja sve drugove koji iznose teško njihovo stanje i zaključuje da se od nadležnih traži hitna pomoć, t. j. da se zatraži povećanje broja radnih nadnica. U vezi sa tim donešena je rezolucija koja se ima poslati na sva nadležna mjesta. Rezolucija se je pročitala i dala na prihvati skupštini koju su svi prisutni jednoglasno prihvatili.

Rezolucija glasi:

Na osnovu prednjih konstatacija skupština jednoglasno zaključuje:

a) da se nastoji od strane nadležnih, da ugovor za izvoz rudače bude zaključen za veće količine, jer će se samo tim načinom osigurati neprekidan rad u ovom rudniku, čime će se ujedno pomoći ovdašnjem pučanstvu da stalno dodju do zarade, a država rešiti davanja pomoći;

b) da se broj radnih nadnica povećala, i da se ove pravilno raspodjeljuju na sve radnike uzevši u obzir prvenstveno one sa većim brojem članova porodice i one koji stanuju u koloniji rudnika;

c) da se konačno pristupi striktnom provodjenju obaveza radnog ugovora i da se stime u vezi svi radnički stanovi redovito i na vreme poprave i okreće kako bi se na taj način udovoljilo propisima o higijenskoj zaštiti radnika;

d) da se za željezničko osoblje privremeno uvede na snagu uredba iz godine 1926, dok se konačno ne donese od strane Ministarstva saobraćaja uredba o regulisanju industrijskih saobraćajnih službenika, koja je predviđena po § 1 Zakona o željeznicama javnoga saobraćaja, a koja se prema izvještajima izradjuje po posebnoj komisiji u Ministarstvu saobraćaja;

e) da se čim prije odobri kredit za nabavku zimskih bundi, kišnih kabanica i zimskih čizama za sve željezničko saobraćajno osoblje, kako bi se ovo zaštitilo od zime i vremenskih nepogoda, pošto ta prava uživaju obzirom na tešku službu državni i industrijski željezničari kod svijui preduzeća.

Pod fašizmom ništa dobra za željezničare

Njemačka

Uslijed političke i trgovačke izolacije, u koju je zapao njemački fašizam, počeo se u Trećem carstvu osjećati manjak tekstilnih sirovina. Berlinski »Tekstilzeitung« od 2. o. m. j. tim povodom objavljuje, da je uprava njemačkih željeznica riješila, da se u buduće kišne kabanice za kretničarsko osoblje nemaju izradjivati iz pamučnih niti, već iz običnih gustih lanenih niti, t. j. ne iz vune nego iz lana.

Da će laneni kišni ogrtači biti nedovoljni da zaštite tijelo službenika protiv zime, kiše i vjetrova, razumije se samo po sebi. U tome postupku se baš najbolje vidi, kako fašizam predstavlja za radnike i službenike samo pogoršanje.

Koliko imade organiziranih radnika u Njemačkoj?

Mjesto ranijeg ujedinjenog sindikalnog saveza amsterdamskog pravca, koji

je okupljao oko 6 milijona članova, i organizacija raznih drugih pravaca, formiran u Njemačkoj fašistički sindikat pod imenom »Radni front«. Koliko taj sindikat imade članova, to nitko na svijetu ne zna. Imenovani vodja toga fronta dr. Ley kad god govori o broju tih članova on naznačuje drugu brojku. Taj je jednom zgodom objavio 20 milijona, drugom zgodom 23, a na zadnjem fašističkom kongresu u Nürnbergu objavio je najprije 17, a dan kasnije 21 milijon članova. To zapravo znači da ni on sam ne zna koliko imade članova, ma da je na teret sindikat ponamjestio oko 25.000 fašista, koji bi mu, da imaju sposobnosti, taj broj lahko izračunali.

Naredni broj »Ujedinjenog Železničara« izlazi 15. novembra 1934.

»Ujedinjeni Željezničari«.

Ob 70. letnici ustanovitve socialistične internacionale

Dne 28. septembra 1864 je Poljsko krvavi ruski carizem pobil in osvojil. Takrat so se sestali v Londonu v St. Martin Hallu angleški, francoski in nemški delavci, strokovničarji in emigranti, poljski in italijanski revolucionarji, da protestirajo proti krvoločnosti ruskega carizma. Zahtevali so samoodločbo narodov. Verovali so, da se svoboda da izvojevati, da so delavci poklicani na boj za svobodo delavcev.

Tedaj je vladala reakcija kakor danes po Evropi. Ta sestanek pa je utemeljil početje svetovnega delavskega gibanja, ki se je razširilo na ves svet. Izvolili so odbor, da izdela statut in na svoji drugi seji 12. oktobra 1864 so sklenili ustanovitev »Internacionalne delavske asociacije«. Na četrti seji dne 1. novembra je predložil Marx spomenico z naslovom »Proletarci vseh dežel, združite se!« S tem je bila ustanovljena prva internacionala.

Delavska socialistična internacionala se je ustanovila v dobi najbolj črne reakcije. V Angliji so vladali liberalci, toda delavci po končanem kartistovskem gibanju niso imeli povečini nikakršnih političnih pravic. V Franciji je Napoleon III., prednik modernega fašizma, utrdil svojo oblast z zvijačo in terorjem potom delavske krvi v junijski bitki. V Prusiji in Avstriji je sledil osvobodilnemu gibanju 1848 absolutizem, ki je komaj še naletel na odpor pri meščanstvu in delavstvu. Na vzhodu pa je ždel kolos caristične Rusije, smrtni sovražnik vsakršnega gibanja za svobodo in emancipacijo množic. In takrat je spomenica pozvala delavce k odločilnemu boju, češ:

»Osvojiti si politično moč je sedaj velika dolžnost delavstva.«

V vladah velesil Evrope je dozorovala odločitev, ki je izzvala nemško-francosko vojno. Rusija je v krvi zatrla vsakršno gibanje za svobodo med svojimi podložnimi narodi. »Posezanje te barbarske sile, katere glava je v Petrogradu in katere roke so v vseh evropskih vladah, nalaga delavskemu razredu dolžnost, da odkriva tajnosti diplomacije v mednarodni politiki, nadzira diplomatske akcije svojih vlad, jim, če treba, z vsemi pomoči nasprotuje.« Tako izjavlja spomenica. In I. internacionala je tudi razglasila dolžnost boja »za novo družbo,

ki na znotraj ne pozna nobene druge politike kakor delo, in na zunaj nobene druge kakor mir.«

Sedemdeset let je minilo od ustanovitve prve internacionale. Dvanajst let pozneje je ta podlegla sporu med Marksizmom in Bakuninizmom, ali sporu med znanostjo in delavskim gibanjem in romantiko revolte. Nova

druga internacionala je nastala 1889

nad grobovi, ki jih je zapustila nemško-francoska vojna. Viharji svetovne vojne so internacionalo zopet zrušili. Gibanje se je razcepilo na tri internacionalne skupine. Leta 1923. se je pa zopet posrečilo osnovati »Socialistično delavsko internacionalo«. Sedemdeset let silnih političnih ter gospodarskih in socialnih pretresljajev je bila ta doba. Toda naloge, ki jih je spomenica prve internacionale naložila delavcem vseh dežel, so prav tako resnične danes kakor takrat, nje besede žive.

Kar je bilo pred sedemdesetimi leti drzno domnevanje — osvojitev politične moči — je danes postalo

najneposrednejša dolžnost socializma.

Kar je bilo 1864 drzna, nepreračunljiva ideja peščice revolucionarjev — kdo bi tajil — je danes na dnevnem redu evropske politike! Že res, v srednji Evropi, v Italiji, v velikih delih vzhodne Evrope je fašizem porušil demokracijo, vzel delavstvu vse pravice. Kdo bi se pa kljub temu drznil trditi, da je z odpravo oblike same odpravljena tudi neumrljiva ideja, ki vstane že jutri, močnejša in samozavestnejša? Tam pa, kjer je ostala demokracija neokrnjena, kjer so delavci, kakor jih je imenovala spomenica, »element uspeha, — veliko število«, se morajo braniti, in kjer zmaguje namesto ideje sila, morajo postaviti silo ideje, ki kljub vsem porazom delavskega gibanja zmagovito napreduje. Naj fašizem, ta zadnja opora podirajoče se družbe, z ovira razvoj —

dokler kapitalizem obstoja, zbira sam vsak dan v obratih in tovarnah bojovnike za socializem,

ki jih z dnevno bedo in pomanjkanjem najbolj nazorno poučuje spoznavati razredna nasprotstva, kate-

ra more odpraviti samo socializem. Kapitalizem ustvarja s tem vsak dan svoje nove grobokope.

Ruskega carizma ni več. Toda nevarnejši kot carizem je fašizem, ki kot nad vse mere pretirani nacionalizem neprestano vznemirja Evropo in povečava nevarnost izbruha vojne požara. Zopet se pletejo v tajnih posvetovanjih vlad spletke, ki ustvarjajo nove fronte za novo vojno. Ali ima delavski razred vseh dežel še kakšno večjo nalogo, kakor da »nadzira diplomatske akcije svojih vlad«, tajne vojne priprave razkrinkava ter se bori proti grozeči katastrofi?

Apel, ki ga je ta spomenica naslovila na delavstvo vseh dežel, je bil

klic k enotnosti.

S tem je dala izraza neizpolnjeni volji delavstva kakor komunistični manifest. Oni volji, zedinjeni v socialistični delavski internacionali, ki je bila razglašena na ustanovnem kongresu v Hamburgu 1923 in iznova sprejeta v statut, poziv:

»Socialistična delavska internacionala poziva vse delavce k združitvi socialističnega gibanja po posameznih deželah in v internacionali. Odločena je delati na podlagi svojih sklepov in resolucij z vso svojo močjo za zedinjenje. Poziva socialiste vseh dežel, da podpro njih stremljenje s tem, da se dejansko zavzamejo za ustvaritev proletarske enotne fronte proti kapitalizmu in imperializmu, tako v svoji deželi kakor tudi v področju mednarodne razredne organizacije.«

Ta naloga je danes enako aktualna, kakor pred sedmimi desetletji. Bolj in bolj spoznavajo delavci vseh dežel resnico, ki je bila na bruselskem kongresu socialistične delavske internacionale izrečena:

»Svet postane svet delavcev le, če bodo delavci edini, da ga osvojajo!«

Peščica mož prve delavske internacionale je spoznala potom znanosti in položaja delavskega razreda problem, ki ga more rešiti samo socializem. Znanost, ideja preplavlja danes ves svet in čimbolj se razvija kapitalistični gospodarski sistem, tembolj je vprašanje delavskega razreda aktualno.

Ideja socializma zato ne more propasti, pač pa mora izvojevati svobodo in socialno pravico.

Mednarodni pregled

Kongres angleške delavske stranke

Angleška delavska stranka se pripravlja na bližajoče se volitve, pri katerih bo najbrže dosegla absolutno večino, ker bo delavstvo in mali ljudje kompaktno nastopilo za zmago delavskih list. Na kongresu je bilo na dnevnem redu tudi vprašanje enotne fronte s komunisti, kar pa je bilo skoraj soglasno odklonjeno ter je bila sestavljena resolucija, ki povdarja da je za vse delavce mesto v delavski stranki ter je mogoče samo sodelovanje raznih smeri v stranki kot taki, nikakor pa ne odobrava kakih koalicij s samostojnimi strankami. Resolucija je bila sprejeta z 1.820.000 glasovi proti 89.000 glasovom.

Kongres je dalje sprejel Henderssonovo resolucijo, ki pozdravlja vstop Rusije v Društvo narodov z nado, da bo ta zgodovinski dogodek pripomogel k utrditvi miru. Na podlagi sporazumevanja sveta utegnemo priti tudi do problema sukcesivne razorožitve.

Komunistični proces v Bolgariji

Zadnje čase je vprašanje likvidacije macedonske revolucionarne organizacije stopilo v ozadje in na dnevnem redu so procesi proti komunističnim zadržnikom. V vseh večjih krajih so odkrili ilegalne komunistične organizacije ter se vrše obravnave proti komunistom pred vojnimi in rednimi sodišči.

V Plovdivu je vojaško sodišče obsodilo 9 obtožencev na smrt, 36 na 5 do 12 in pol let ječe, 41 obtožencev je bilo oproščenih. Tudi okrogno sodišče v Slivnu je obsodilo 22 obtožencev-komunistov na 3 do 22 let ječe.

Skupno je bilo doslej obsojenih na smrt okrog 50 obtožencev ter so bile prošnje za njih pomilostitev odklonjene.

Mednarodna železničarska konferenca se je sestala 10. t. m. v Dubrovniku. Udeležilo se je 250 delegatov iz 29 držav. Razpravljajo o raznih tehniških izpopolnitvah, prilagoditvi posameznih vozniških redov mednarodnemu merilu in o vozniških tarifah.

Impozantna žalna manifestacija v Moskvi

Litvinov o pokojnem kralju Aleksandru

V nedeljo, dne 14. t. m. se je vršila v komunističnem domu v Moskvi žalna manifestacija za pokojnim kraljem Aleksandrom, katere so se udeležili vsi člani sovjetske vlade, diplomatski zbor, funkcionarji komunistični stranke, generali rdeče armade itd.

Ob tej priliki je imel Litvinov nagovor, v katerem je orisal delovanje pokojnega jugoslovanskega kralja kot velikega pobornika miru, voditelja naroda in velikega državnika, ki je pripeljal svoj narod na pot blagostanja in lepše bodočnosti. Zločinski atentator ga je ustrelil baš v času, ko je bil na delu, da doseže nove uspehe na polju mednarodnega sodelovanja za svetovni mir. Litvinov je zaključil svoj govor in dejal, da je bil kralj Aleksander res narodni vladar, ki naj bi bil vzor vsem, ki jim je svetovni mir pri srcu.

Sovjetsko vlado bo na pogrebu pokojnega kralja zastopal posebni delegat Zembek.

Krvava delavska vstaja v Španiji

Dne 1. oktobra je odstopila španska vlada ter je sestavil novo vlado Lerroux iz desničarskih strank skupno s klerikalci, ki so najhujši sovražniki mlade španske republike in zagovorniki grozne reakcije, pod katero je ječal španski narod skozi stoletja. Proti temu izzivanju se je uprlo delavstvo, ki je proklamiralo 4. oktobra generalno stavko kot protest proti izročitvi vodstva republike v roke najhujših nasprotnikov republike. Vlada je proti delavstvu poslala poleg policije tudi redno vojaštvo in mornarico, kar je povzročilo, da je prišlo do krvavih bojov in so se uprle proti vladi cele province. V Kataloniji je bila proklamirana avtonomna republika ter je delavstvo v več centrih prevzelo oblast v roke. Vojaštvo je v težkih bojih, v katerih zaznamujejo obe strani visoke izgube, premagalo odpor delavstva, na kar je vlada z vso strogostjo nastopila proti delavstvu, zaprla preko 5000 oseb, odstavila v vseh delavskih centrih občinske uprave ter imenovala komisarije.

Za 6 urni delavnik v ameriških združenih državah

Predsednik Roosevelt je v svrhu dogovora za premirje med delavci in podjetniki poslal v San Francisco k predsedniku zveze strokovnih organizacij Greenu delavskega ministra gosp. Perkins. Strokovna zveza je sklenila, da zahteva šesturni delavnik pet dni v tednu. Delavci in podjetniki so teoretično soglašali doslej z Rooseveltovimi posredovalnimi predlogi, da se končno reši spor v tekstilni industriji, toda podjetniki zahtevajo, da delavci priznajo prej status quo, preden se prične pogajanja, dočim zahteva Green, da podjetniki javno izjavijo, da bodo spoštovali sklepe poravnalnega odbora, ki ga določi Roosevelt.

Roosevelt se zavzema za premirje, ker se boji, da bodo na zimo nastale nove velike stavke v gumijevi, avtomobilski in jeklarski industriji.

Prihodnja številka »Ujedinjenega Železničarja« izide dne 15. novembra 1934.

»Ujedinjeni Železničar«.

Razno

Nabavljalna zadruga uslužbencev drž. železnic v Ljubljani

ne da odgovora svojim članom, zakaj je prišlo do demisije tajnika zadruge g. Kobela!

Dobro! Če je to vprašanje preteško, pa upam, da bo zadruga odgovorila na drugo vprašanje, ki je lažje:

1. Kako uspeva mesarija zadruge in koliko čistega dobička bo približno letos vrgla?

2. Koliko časa bo ta mesarija še obstajala?

Tudi ta vprašanja zanimajo člane ter upam, da bo zadruga vsaj na to odgovorila! Če je znala izključevati člane, upam, da bo znala tudi odgovoriti onim, ki so še člani, kako zadruga stoji!

Zadrugar.

Prehajanje od železničarske nabavljalne zadruge k uradniški

V Mariboru imamo dve veliki zadruzi, in sicer: Nabavljalno zadrugo državnih uslužbencev na Rotovškem trgu in Nabavljalna zadruga državnih železničarjev in uslužbencev na Frankopanovi cesti. Medtem ko je uradniška zadruga na Rotovškem trgu pravno samostojno podjetje s centralo v Beogradu, v kateri odloča odbor mariborskih uradnikov, je železničarska zadruga le poslovalnica ljubljanske železničarske zadruge, ki nima v Mariboru nobenega samostojnega odbora. Merodajen je v tej zadrugi doslej zlasti tudi g. Tumpej

ni še par njegovih somišljenikov, simpatizerjev g. Deržiča, ki je zopet najmerodajnejši pri ljubljanski centrali. Kakor znano, pa se je dvignil v Mariboru odpor proti g. Tumpeju in tovarišem ter taktiki g. Deržiča ne samo med socialističnimi železničarji, ampak tudi med takozvanimi narodnimi, ki zahtevajo odstranitev g. Tumpeja in njegovih ožjih iz vodstva železničarske zadruge in sorodnega podjetja Kreditne zadruge. Ljubljanski gospodje pa niso tega mnenja in tako je ostal g. Tumpej na svojem mestu, čeprav je ogromna večina železničarjev proti njemu. Ta boj, ki traja že dalje časa, pa je imel med drugim to posledico, da je prešlo že nad 500 železničarjev od lastne železničarske zadruge k uradniški Nabavljalni zadrugi na Rotovškem trgu, ker ne marajo hoditi v zadrugo, kjer odloča g. Tumpej in tovariši. Železničarji tudi zahtevajo, da dobi mariborska železničarska zadruga samostojno vodstvo, ki ne bo odvisno od g. Deržiča in tovarišev v Ljubljani, kakor je to urejeno pri uradniški zadrugi.

Tumpej izključen iz U. J. N. Ž. B.?

Mariborska podružnica zvezarjev je izključila svojega nedavnega voditelja, kar pa oblastni odbor ni potrdil in je hotel na vsak način postaviti Tumpeja zopet na mesto voditelja. Vsi naporji so bili zaman in tako je moral g. Deržič pustiti svojega ljubljenca, ki je bil baže na zadnji seji oblastnega odbora izključen, odnosno je bila izključitev potrjena.

V boj za boljše razmere v bolniškem fondu!

Verjetno je, da tvori večino železničarskega osebja, uslužbenega v območju ljubljanske direkcije, osebe, ki ni strokovno nikjer organizirano. Pri presoji vprašanja, ali naj se to osebe, ki ni po lastni krivdi neorganizirano, odreče pravici do besede v ustanovi, ki je vsaj do neke meje važna za zdravje železničarjev in njihovih rodbin, je nedvomno vprav dejstvo, da gre za večino članstva bolniškega fonda — vplivalo na odločitev nekaterih članov tega fonda, da so sklenili poudariti pravico soodločevanja v tej železničarski ustanovi. Volilni red v bolniškem fondu je tako prirojen, da ne nudi majhnim, posebno pa kategorijskim organizacijam, nobene stvarne možnosti, da bi dosegle kakšen volilni uspeh. En sam glas relativne večine zadostuje, da lista, ki ta glas relativne večine doseže, stoddostno zmagaja. Zato so ti iniciativni posamezniki, upoštevajoč obe pravkar navedeni dejstva, sklenili povabiti vse neorganizirane in pa člane kategorijskih in malih organizacij, naj odločno in skupno nastopijo pri volitvah.

Resno smo premišljevali, ali ne bi kazalo fond popolnoma ignorirati in sicer glede tega: V fondu imajo osemdesetodstotno večino člani UJNZB — predlogi dosedanjih delegatov ljubljanske oblastne uprave se po večini trdovratno zavračajo ali če so sprejeti, prav tako trdovratno sabotirajo, da je sodelovanje članov bolniškega fonda v tej ustanovi spričo takšnega položaja na videz skoraj iluzorno. Vendar pa smo prišli do prepričanja, da je sodelovanje naših delegatov samo na videz iluzorno, zakaj mnogotere naše misli in predloge so posamezne delegacije iz območij drugih direkcij postopno sprejele za svoje ter jih poskušale ostvariti v poznejših letih. Tako so imeli naši delegati nešteto krat zadoščenje, da so nekatere njihove misli in predloge, ki so jih prvotno zavračali bodisi vprav srdito kot prekurzke ali utopistične, po letih sami očitovali kot svoje lastne misli. Je pač tako, da še tako neznatna opozicija vedno več ali manj vpliva na večino. Njen vpliv se očituje tudi še drugače: v najslabšem primeru kot reakcija na stremeljenju konkurenčne skupine. Da o nadzorstvu nad delom in razvojem v fondu niti ne govorimo!

Vsi ti razlogi so nam kljub grenkim izkušnjam, ki so jih doživeli naši delegati v devetletnem sodelovanju z večino, ki je bila po večini za naše predloge stvarno nedostopna, narekovali, da moramo tudi zdaj poudariti pravico in hotenje do soodločevanja v bolniškem fondu, da moramo tudi zdaj očitovati voljo idejno v eno celoto povezanega, čeprav materialno strokovno neorganiziranega članstva bolniškega fonda, da hočemo svoje misli — navzlic vsem oviram in težavam — ostvariti.

Osnovna misel, ki smo jo, oziroma so jo delegati sedaj neorganiziranih železničarjev zastopali vseh devet let, misel, ki jo nameravamo in hočemo negovati tudi v bodoče je: stvarna in resnična samouprava bolniškega fonda z dvojnega vidika.

Prvič: neodvisnost fonda od delodajalca ter podreditev fondovega delovanja pod nadzorstvo ministrstva za socialno politiko.

Ministrstvo za socialno politiko je bilo že od vsega početka ustvarjeno z namenom, da osredotoči v svojih rokah vse niti socialne zakonodaje in socialnega zavarovanja ter nadziranja nad vsem socialnim varstvom. Menimo, da je izrazito ujedinjeno delovanje v državni administraciji, če se zahteva osredotočenje in zedinjenje se socialne politike v rokah enega samega državnega osrednjega organa. — S stališča članstva pa mora biti takšna zahteva zaželjena, ker mu le nadzorstvo tretjega — v vsakem pogledu nezavzetega — državnega organa more dati tisto veljavnost, ki jo živajo delojemalci v drugih so-

cialnih ustanovah. Dokler pa je delodajalec hkrati tudi nadzorni organ, toliko časa ni ter ne more biti govora o dejanski enakoveljavnosti dveh po postavi enakoveljavnih činiteljev bol. fonda. Nihče naj ne bo razsodnik v lastnih zadevah — to je načelo, ki bi, če bi se povsod uveljavilo, kmalu odpravilo mnogo nepotrebnih sporov in bojev in bi kmalu marsikateri na videz nerešljiv problem — v zaletu rešilo!

Drugič: Ves čas smo zahtevali finančno samoupravo oblastnih samoupravnih teles — t. j. oblastnih uprav bol. fonda.

S svojimi dohodki naj bi vsaka oblastna uprava upravljala docela samostojno in neodvisno od osrednjega upravnega telesa — seveda bi morala vsa oblastna upravska telesa prispevati neki odstotek za vzdrževanje osrednjega upravnega telesa. Jasno je, da bi pri takšni finančni ureditvi fonda odpadla vsa nepotrebna in burna, včasih celo do skrajnosti nespodobna prerekanja in zmerjanja na osrednjih občnih zborih bolniškega fonda. Pa to ni tako važno! Važnejše je, da bi se dohodki mnogo pravičneje razdelili, nego so se delili doslej. Opozorim naj na tem mestu samo na vprašanje zidanja prizidka na Golniku!

To sta bili naši osnovni zahtevi ves čas našega dela v bolniškem fondu. Z našima zahtevama nismo predrli ter tako dolgo ne bomo predrli, dokler ne bo prišla do besede opozicija v vseh oblastnih upravah. Nasprotno, doživeli smo, da so naše delegate nadržali s »komunisti« in kaj vem še s kakšnimi — isti, dogodilo se je, da so jih ozmerjali na način, ki je v dostojni in kulturni družbi absolutno nemogoč, dogodilo se je, da so jim očitali namene, o katerih se jim niti sanjalo ni, da so jim podtikali zveze, ki bi bile docela nesmiselne...

Po njihovem je »življenjskega interesa za drugo internacionalo« (ne vemo, če za politično ali strokovno), da si naš bolniški fond pribori samoupravo! Do takšnih nesmiselnih očitovanj so se v borbi proti resnični samoupravi povzpeli!!!

Neglede na vsa takšna in podobna sumničanja in podtikanja pa se bodo naši delegati tudi v bodoče borili za ti osnovni zahtevi.

Izmed drugih, za člane fonda važnih zahtev naj omenimo v prvi vrsti nenehoma povdarjeno zahtevo naših delegatov, po pametnem gospodarstvu v fondu.

Nenehoma so obujali spomin ter opozarjali na usodne gospodarske napake pri kupovanju nerentabilnih domov na jugu države. Edinole naši delegati so ostro nastopili proti obremenitvi fonda z bolnišnico na Dedinju. In zopet so bili od gospode, ki gospodarji s fondom, ozmerjani, sumničeni, zopet so jim bili podtiknjeni nepošteni nameni! Kmalu — že po enem letu! — se je pokazalo, kako zelo prav so imeli naši delegati, ko so proti tej obremenitvi nastopili! Posamezen bolnik v tej bolnišnici stane fond okrog 70 do 80 dinarjev na dan, medtem ko ne stane bolnik v nobeni drugi bolnišnici več nego 30 dinarjev na dan. Kdo odgovarja za ogromno razliko, ki bi se bila lahko fondu prihranila ter ne bi bilo potrebno omejiti drugih dajatev. Ali je to pametno gospodarstvo? Vsakdo nam bo rad priznal, da se je v tem primeru nepremišljeno tratilo fondovo premoženje!

Gre pa še za drugo važno vprašanje pri lastnih bolnišnicah, gre za vprašanje moralnega pomena! Poleg tega, da morajo biti bolnišnice z majhnim številom bolnikov trajno nerentabilne, je važno še dejstvo, da ni za železničarje vselej najboljša, če so v oskrbi čisto železničarske ustanove. Zdravniki, ki so tam nameščeni, so v veliki meri odvisni od svojega delodajalca, ki je naposled vendarle železniška uprava! Kajti poslednjo inod-

ločilno besedo pri namestitvi zdravnikov ima le vrhovni šef železniške uprave! Zgodi se včasih, da železniška uprava hoče v nekem železničarju videti — simulant! In zdravnik, čeprav je do kosti pošten, se bo pod vplivom domneve o simulantstvu tega ali drugega bolnika naposled res iz prepričanja izrekel za — simulantstvo. — Navsezadnje je vedno in povsod tisti, ki trpi zavoljo takšnih »blagodatnih« železničar. Če pa upoštevamo dejstvo, da je danes odvisnost zdravnikov v zvezi s strahovito gospodarsko krizo tudi za inteligentne poklice prav posebno velika, potem bomo razumeli, da se verjetnost naslednje trditve ne more in ne sme omalovaževati. Takšen zdravnik bo postavljen v mnogoterem primeru pred alternativo: »Kdo mi je bližji, delodajalec, ki mi naposled reže kruh, ali — pacient, ki je navsezadnje mogoče res simulant?« To je moralna plat tega vprašanja, ki se mora — ne glede na zamero tu ali tam — javno povedati in povdariti! Zatorej ne samo zaradi gospodarsko absolutno negativnega momenta, marveč tudi z moralnega stališča se morajo vse takšne in podobne čisto železničarske ustanove docela odklanjati! Izgovor, da ne sprejema beograjska državna bolnišnica železničarjev, je prvič neverjeten, drugič pa jalov iz naslednjega razloga: Če so bolnišnice res tako prenapolnjene, da morejo sprejeti le redke bolnike, potem naj bi se bil ustvaril drugačen aranžman! Dozidali naj bi se bili pri poslopih že obstoječe bolnišnice prizidki. Uprava bi bila skupna, troški bi se, — ker bi v skupni državni bolnišnici imeli svoja poslopja! — verjetno še zmanjšali ter bi danes plačevali v beograjski bolnišnici namesto 70—80 Din, ki jih plačujemo za bolnika na Dedinju, kakšnih 18—20 Din po bolniku.

Naši delegati bodo, kakor so doslej, tudi v bodoče uporno zastopali linijo pametne gospodarske politike v fondu!

Tretja važna zahteva je bila zahteva po zidanju prizidka na Golniku. Na videz so vse glavne skupščine te zahteve sprejele, vendar pa se do danes na tem polju ni nič pozitivnega ukrenilo. Odveč bi bilo o tem predmetu na dolgo in široko razpravljati! Ugotovimo naj le eno samo dejstvo! Ljubljanski oblastni upravni odbor je sklenil z upravo Dravske banovine izredno ugoden dogovor glede prizidka na Golniku. Po tem dogovoru bi bilo omogočeno tudi revnejšim bolnikom zdravljenje na Golniku! Zakaj se ni nič resnega do danes ukrenilo! Ker niso gospodje, ki sedijo v osrednjem upravnem odboru našega fonda, naklonjeni zidanju ter investiranju v Sloveniji! To nam je tem manj razumljivo, ker se je denar iz likvidacijske mase bivše Gospodarske poslovalnice južne železnice v zne-

sku enega milijona in pol dinarjev, (ki je doslej z obrestmi vred narasel najmanj na 2 milijona!) zbral skoraj izključno le od slovenskih železničarjev! Doslej se ni v Sloveniji investirala niti ena para! Če so se drugod nakupili domovi v milijonski vrednosti — zakaj se pri nas ne investira vsaj tisti denar, ki smo ga sami zbrali?

Naši delegati bodo v bodočnosti še odločneje zahtevali, naj se naposled tozadevni sklepi občnih zborov fonda realizirajo! Izgovarjanje na ministra je pesek v oči! Saj je bil minister v prejšnjih letih ta sklep skupščine že odobril! Da se sklep ni izvršil, zatorej, ni kriv minister! Krivci so drugje!

Naposled bi omenili še zobozdravljenje. Z novim sklepom osrednjega upravnega odbora so najrevnejši člani malone izključeni od te vrste zdravljenja! Ne glede na to, da pomeni zobozdravljenje preventiven ukrep proti nastopu mnogoterih težkih notranjih bolezni, moramo s stališča enake pravice za vse članstvo zahtevati, da se ta sklep odpravi! Ni namreč vseeno, če mora plačati član, ki ima štiri tisoč, tri tisoč, dva tisoč dinarjev mesečno ter član, ki ima pet sto ali šest sto dinarjev mesečnih dohodkov, 50 ali 75 odstotkov za plombiranje zob ter proteze! Ni vseeno! Računajte koliko odstotkov od njegove plače znašajo stroški za zdravljenje zob tega poslednjega ter prvega, pa boste kmalu razumeli, v čem tiči krivica neenakega postopanja s člani! Tukaj je princip: Vsi za enega, eden za vse! samo lepa papirnata fraza!

Poleg vsega drugega pa je potrebno povdariti, da je bil ta sklep protipostaven, ker ga ni sprejela glavna skupščina, marveč ga je kar na svojo roko storil kar sam osrednji odbor, kakor je to naredil protipostavno za 100% povišanje prispevkov upokojujencev.

Proti temu poslabšanju dajatev in proti vsem drugim mnogoterim poslabšanjem se bodo naši delegati odločno borili.

Nešteto je še stvari, o katerih bi mogli in morali pisati, nešteto je na videz drobnih in malenkostnih težav, ki tarejo malega človeka, nešteto težav, za odpravo katerih so se borili naši delegati! Marsikaj so po letih dosegli, v marsikaterem pogledu pa so spričo nepojmljivega stališča večine, ki gospodarji v fondu, pogoreli.

To pa naj nikogar ne moti! Slovenskih železničarjev ne bo nihče bolje zastopal nego so jih ter jih še bodo zastopali naši sodrugji!

Zatorej v boj — od moža do moža!

V nedeljo, dne 28. oktobra 1934 vsi na volišče in oddajmo naše glasove za listo, katere nosilec je s. Mravlje Teodor, vlakovodja v Ljubljani.

Kako bom volil?

Oblastna uprava bolniškega fonda je izdala za letošnje volitve

uradne kuverte,

ki bodo žigosane z žigom oblastne uprave in imele napis »Glasovnica za volitve skupščinarjev bolniškega fonda«.

Dolžnost slehernega člana bolniškega fonda je, da čimprej dvigne pri svoji službeni edinici to uradno kuverto in jo vzame s seboj!

PROGOVNI DELAVCI dobe kuverte pri svojem progovnem moštru!

UPOKOJENCI dobe kuverte pri oni postaji, kjer oddajo legitimacije za prolongacijo.

VOLITVE pa se vrše samo v

nedeljo, dne 28. oktobra 1934

od 8. do 14. ure!

Vsakdo mora sam osebno oddati

svojo glasovnico v zaprti kuverti komisiji pri svoji službeni edinici.

Vlakospremno in strojno osebje, ki je na progi, odda glasovnico na eni izmed postaj, kjer je več postanka!

V uradno kuverto, ki sem jo dobil pri službeni edinici, dam

BELO GLASOVNICO, KATERE NOSILEC JE MRAVLJE

TEODOR, vlakovodja v Ljubljani, nato zalepim kuverto in jo oddam zaprto med 8. in 14. uro volilni komisiji pri svoji službeni edinici!

VOLITVE SO TAJNE, zato ne smem na glasovnico nič napisati in tudi ne podpisati, marveč jo zgane in vložim v uradno kuverto, zaprem in oddam osebno komisiji.

Ker sem za samoupravo bolniškega fonda, zato bom glasoval z belo glasovnico, katere nosilec je

Mravlje Teodor!

Železničarji — člani bolniškega fonda!

V nedeljo, dne 28. oktobra 1934 boste zopet volili za dobo treh let skupščinarje bolniškega fonda!

Iz onostranskega proglasa razvidite, kakšno je bilo delo, glavne zahteve in uspehi dosedanjih vaših zastopnikov v upravi bolniškega fonda v ljubljanski železniški direkciji!

Vi vsi ste bili priča na skupščinah bolniškega fonda v Ljubljani, kako koristne predloge so stavili sodrug skupščinarji v interesu prav vsega zavarovanega članstva. Vsi ti predlogi so bili na skupščini v Ljubljani sprejeti, ker so imeli tu večino vaši delegatje, na glavni skupščini bolniškega fonda v Beogradu pa so bili odklonjeni, ker so v glavni skupščini v Beogradu imeli večino oni, ki niso hoteli razumeti teženj delavstva in nižjih nameščencev.

Vaši delegati so odločno nastopili proti vsem poslabšanjem, zlasti:

proti znižanju prispevkov za upokojece,
proti poslabšanju predpisov o zobozdravljenju!

Odločno so nastopali vedno in povsod

za samoupravo bolniškega fonda,
za hranarino delavcem vse dni v mesecu,
za zidavo sanatorija na Golniku,
za pravice delavcev v bolniškem fondu,
za fakultativno članstvo upokojenih delavcev

ter za vse ostale upravičene zahteve članstva fonda!

Večina v glavni skupščini ni hotela razumeti upravičenih predlogov in zahtev, ki so jih stavili izvoljeni skupščinarji iz ljubljanske direkcije ter je vse te predloge dosledno odklanjala.

Vztrajali smo v borbi za pravice železničarjev v bolniškem fondu ter bomo to borbo tudi v bodoče nadaljevali, dokler z našimi zahtevami ne prodremo in priborimo bolniški fond železničarjem!

Na Vas, železničarji-volilci, je, da to borbo podprete s tem, da oddaste v nedeljo, dne 28. oktobra 1934 svoj glas za listo, katere nosilec je

Mravlje Teodor, vlakovodja iz Ljubljane!

S tem boste oddali svoj glas za:

Samoupravo bolniškega fonda, s katerim naj upravljajo železničarji sami.

Podreditev našega bolniškega fonda pod nadzorstvo Ministrstva socialne politike.

Hranarino za vse dni v mesecu.

Popolno oskrbo v toplicah in zdraviliščih.

Popolno centralno ambulanto v Mariboru.

Starostno in nezgodno zavarovanje.

Boljšo bodočnost vseh železničarjev!

S tem, da oddaste svoj glas za listo,

katere nosilec je **Mravlje Teodor,**

glasujete za samega sebe,

za dobrobit svojih družin, svojih otrok!

Železničarji!

Manifestirajte za resnično samoupravo boln. fonda!

Vaša parola bodi:

Bolniško blagajno železničarjem!

Zato:

V nedeljo, 28. okt. 1934 vsi do zadnjega na volišče!

Akcijski odbor za volitve skupščinarjev.

Naša kandidatna lista

Skupščinarji:

1. Mravlje Teodor, vlakovodja čin. VIII., stanica Ljubljana gl. kol.
2. Zorman Franc, fiz. delavec-pepelar, kurilnica Ljubljana I.
3. Valenti Mihael, zidar prog. sekc., Maribor kor. proga.
4. Brenčič Leopold, ključavničar, delavnica Maribor.
5. Kitek Josip, uradnik II. kat. v p., fak. član, Ljubljana.
6. Cerkenik Angelo, kontrolor, čin. VII., dir. drž. žel., Ljubljana.
7. Bahun Andrej, merač, zvan. II., stanica Maribor gl. kol.
8. Kramberger Franc, pleskar, delavnica Ptuj.
9. Okorn Avgust, strojevodja, čin. VIII., kurilnica Ljubljana.
10. Žorga Rudolf, strojevodja, čin. VIII., kurilnica Ljubljana.
11. Bibič Martin, strojevodja, čin. VIII. v p., Maribor.
12. Waland Jožef, stroj. opr. delavec, stanica Poljčane.
13. Bučar Alojz, nadz. skladišča, zvan. I., stanica Celje.
14. Pavličič Franc, zavirač, zvan. II., stanica Maribor gl. kol.
15. Potočnik Anton, zavirač, zvan. II., stanica Maribor gl. kol.
16. Brus Vincencij, nadpremikač, zvan. II., stanica Ljubljana gl. kol.
17. Erjavec Štefan, ključavničar, kur. izpostava Rogatec.
18. Grom Ivan, pomožni čuvaj, p. s. Ljubljana gl. pr. (Borovnica).
19. Richly Ivan, zidar, p. s. Zidani most (Videm-Krško).
20. Regoršek Jurij, skup. premogarjev, kurilnica Maribor.
21. Robar Rupert, prtljažar, zvan. II., mater. skladišče Maribor.
22. Gradišnik Josip, zavirač, zvan. II., stanica Jesenice.
23. Grafoner Vinko, kretnik, zvan. II., stanica Hrašnik.
24. Jurak Matija, kovač, delavnica Maribor.
25. Zagernik Ivan, strugar, delavnica Maribor.
26. Korbun Franc, pom. pleskar, delavnica Maribor.
27. Likovnik Avgust, vodja premika, zvan. I., stan. Ljubljana gl. kol.
28. Stroj Valentin, uradnik II/1b, postajenačelnik v p., Ljubljana.
29. Bakšič Franc, kurjač v pokoju, Škofja Loka.
30. Čuješ Jurij, kurjač, zvan. II., kur. izpostava Rogatec.
31. Andrejašič Andrej, kotlar, kurilnica Ljubljana II.
32. Kermauner Jernej, sklad. delavec, kurilnica Ljubljana II.
33. Tekauc Karol, strugar, kurilnica Ljubljana I.
34. Plevnik Valentin, zavirač, zvan. II., stanica Novo mesto.
35. Buchmeister Franc, pr. tesar, p. s. Maribor kor. pr. (Vuzenica).
36. Štern Franc, prog. čuvaj, zvan. II., Žirovnica čuv. 40.
37. Žargi Alojz, ključavničar, prog. sekc. Ljubljana gl. pr.
38. Budin Ludvik, pom. vlakovodja, čin. X., stan. Pragersko.

39. Hladnik Josip, blokar, zvan. II., stanica Ljubljana gl. kol.
40. Remžgar Franc, sklad. desetar, zvan. II., stan. Ljubljana gl. kol.
41. Žilič Ivan, strokovnik, zvan. I., kurilnica Ljubljana II.
42. Škorjanec Matija, vozopisec, zvan. II., stan. Maribor kor. kol.
43. Majeršič Maks, premikač, zvan. II., stanica Zalog.
44. Grmovšek Štefan, manipulant, zvan. I., stan. Ljubljana gl. kol.
45. Špegel Franc, kretnik, zvan. II., stanica Zidani most.
46. Pristovnik Josip, kretnik, zvan. II., stanica Dravograd.
47. Papež Edvard, blokar, zvan. II., stanica Tezno.
48. Kovač Jakob, vlakovodja, čin. III/1 v p., fak. član, Ljubljana.
49. Gradišnik Leonhard, prog. čuvaj, zvan. II. v p., Brezno-Ribnica.
50. Ceraž Cerič Adalbert, vlakov., čin. VIII., stan. Ljubljana gl. kol.

Namestniki:

1. Lorgier Simon, vlakovodja, čin. III/1 v p., fak. član, Maribor.
2. Blenkuš Pavel, prog. delavec, p. s. Jesenice.
3. Pušnik Martin, vlakovodja, čin. VIII., stanica Ljubljana gl. kol.
4. Jakelič Ivan, kretnik, zvan. II., stanica Slovenjgradec.
5. Vovk Franc, kovač, kur. izpostava Novo mesto.
6. Stumpf Matija, nadpremikač, zvan. I., Maribor gl. kol.
7. Gradišnik Avgust, mizar, delavnica Maribor.
8. Strmšek Karol, prog. delavec, p. s. Maribor gl. proga.
9. Kos Anton, skup. kotlarjev, kurilnica Maribor.
10. Kragl Anton, kotlar, kurilnica Maribor.
11. Bračič Štefan, blokar, zvan. II., stanica Pragersko.
12. Glavnik Ivan, prog. predelavec, p. s. Ptuj (Ljutomer).
13. Jurčič Josip, pom. vlakovodja, čin. X., Zidani most.
14. Siard Karol, pleskar, p. s. Ljubljana gl. proga.
15. Ipavec Anton, strojevodja, zvan. I., kurilnica Maribor.
16. Vešlgoj Josip, nadkretnik, zvan. II., Maribor gl. kol.
17. Cesar Karol, prog. predelavec, p. s. Celje.
18. Povše Ivan, čuvaj proge, zvan. II., p. s. Zidani most.
19. Ograjenšek Anton, zavirač, zvan. II., Velenje.
20. Urankar Anton, stroj. pom. delavec, delavnica Maribor.
21. Zaviršek Anton, zavirač, zvan. II., stanica Ljubljana gl. kol.
22. Plevanč Franc, klepar, delavnica Maribor.
23. Žagar Franc, strugar, kurilnica Ljubljana II.
24. Klavs Ivan, kretnik, zvan. II., stanica Zalog.
25. Zafred Anton, sklad. del., stanica Maribor gl. kol.

Volitve so samo v nedeljo 28. oktobra 1934 od 8. do 14. ure!

Voliti moram osebno!

Volitve so tajne, zato oddam v zaprti uradni kuverti belo glasovnico z nosilcem Mravljetom brez vsakega podpisa!

Ali si že šel po uradno kuverti za volitve? Ako še nisi, idi še danes po kuverti k službeni edinici!

Upokojeanci — fakultativni člani!

bomo glasovali vsi do zadnjega

Z LISTO, KATERE NOSILEC JE MRAVLJE TEODOR,

ker kandidirajo na tej listi prvoboritelji za pravice upokojencev v bolniškem fondu, naši najboljši zastopniki:

Kitek Jože, Kovač Jaka, Bibič Martin, Stroj Valentin, Bakšič Franc, Gradišnik Leonhard, Lorgier Simon!

Z oddajo glasu za te naše kandidate se izrečemo proti povišanju članskega prispevka in proti poslabšanju predpisov o zobozdravljenju ter za

samoupravo našega bolniškega fonda!

Kje dobim kuverti in kje volim?

Vsak aktivni uslužbenec in delavec dobi kuverti pri svoji službeni edinici.

Progovni delavci dobe pri svojem progovnem mojstru!

Upokojeanci dobe kuverte pri oni stanici, kjer dajo legitimacije v prolongacijo.

Vsak član bolniškega fonda mora oddati glasovnico osebno, in sicer samo v nedeljo, 28. oktobra 1934 med 8. in 14. uro!

Glasovnico morate oddati v **zaprti uradni kuverti pri SVOJI SLUŽBENI EDINICI** posebni komisiji!

Vlakospremno in strojno osebje, ki je ta dan na progi, lahko odda glasovnico na eni izmed postaj na progi, toda samo med 8. in 14. uro!

Osebje signalne delavnice, ki je eksponirano na progi, odda glasovnico pri dotičnem progovnem mojstru, v čigar območju se nahaja!

PROGOVNI DELAVCI volijo v nedeljo, 28. oktobra med 8. in 14. uro pri komisiji na sedežu **SVOJEGA** progovnega mojstra, na sedežih sekcij pa volijo tudi progovni delavci pri komisiji sekcije.

Kurilniške izpostave so enako samostojne volilne edinice.

Vsak delavec in uslužbenec, ki stanuje izven svojega službenega mesta, se mora v nedeljo, dne 28. oktobra 1934 peljati v svojo službeno edinico in tam osebno oddati belo glasovnico z nosilcem Mravljetom Teodorjem komisiji.

Po pošti ali po drugih osebah ne morete oddati svojega glasu!

Še enkrat:

Volitve so tajne!

Voliti moram osebno pri komisiji svoje službene edinice!

Glasovnico dam v uradno kuverti brez vsakega podpisa, jo zaprem in v nedeljo, dne 28. oktobra 1934 med 8. in 14. uro oddam!

Moja dolžnost je, da grem osebno na volišče!

Delavci — profesionalisti

hočemo:

1. hranarino za vse dni v mesecu,
2. plačo ali hranarino za čas ambulantnega zdravljenja,
3. povrnitev starih ugodnosti za zobozdravljenje,
4. pravico, da lahko nadaljujemo po lastni volji članstvo po upokojitvi,
5. samoupravo fonda in previdarno gospodarstvo v fondu!

Zato bomo vsi glasovali z belo listo, katere nosilec je **Mravlje Teodor!**

Naj ne bo delavca, ki se v nedeljo, dne 28. oktobra 1934 ne bi potrudil osebno na volišče.

Svoj glas zamorem oddati le osebno in ker se zavedam važnosti teh volitev, bom šel na volišče ter oddal v zaprti uradni kuverti belo glasovnico z nosilcem Mravljetom!

Strojevodje — kurjači!

Naša služba je ena najtežjih in najbolj odgovornih na železnici. Največ interesa imamo, da bo bolniški fond res prava socialna institucija, ki nam bo nudil vse potrebno v bolnišnici!

Da bo bolniški fond res naš, v katerem bomo odločali mi zavarovani člani, je potrebno, da izvojujemo njegovo samoupravo!

Zato bomo glasovali vsi za listo, katere nosilec je **vlakovodja Mravlje Teodor**, na kateri listi kandidirajo zastopniki strojevodij in kurjačev, in sicer:

Bibič Martin, Žorga Rudolf, Okorn Avgust, Ipavic Anton, vsi strojevodje, ter
Bakšič Franc in Čuješ Jurij, kurjača!

V nedeljo, 28. oktobra 1934 med 8. in 14. uro vsi na volišče!